

ด่วนที่สุด

ที่ คค (ปคร) 0205/ 289

กระทรวงคมนาคม

ถนนราชดำเนินนอก กทม. 10100

3 พฤศจิกายน 2552

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร 0503/18297 ลงวันที่ 6 ตุลาคม 2552

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือกรมการขนส่งทางบก ด่วนมาก ที่ คค 0408/13005

ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2552

2. สำเนาหนังสือกรมการขนส่งทางอากาศ ด่วนที่สุด ที่ คค 0503/9235

ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอให้กระทรวงคมนาคมพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ที่กระทรวงมหาดไทยเสนอในประเด็นที่เกี่ยวข้องหรือประเด็นอื่นที่เห็นสมควรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงคมนาคมได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้หน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ได้แก่ กรมการขนส่งทางบก และกรมการขนส่งทางอากาศ พิจารณาและได้รับรายงานความเห็น ดังนี้

1. กรมการขนส่งทางบกพิจารณาแล้วเห็นว่า หลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกในปัจจุบันที่กำหนดให้เงินภาษีประจำปีรวมทั้งเงินเพิ่มและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1.

2. กรมการขนส่งทางอากาศพิจารณาแล้วเห็นว่า

ประเด็นแรก กรณีค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศนั้น ปัจจุบันพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมไว้ตามมาตรา 6(1) โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ นี้ ดังนั้น ค่าธรรมเนียมตาม

กฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ จึงมีความหมายครอบคลุมเพียงเท่าที่มีการกำหนดอัตราไว้ท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ เท่านั้น ซึ่งเป็นการเรียกเก็บจากการออกใบอนุญาต ใบรับรอง ใบสำคัญที่ออกตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ และการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมดังกล่าวมิใช่ภาระหน้าที่ของท่าอากาศยานตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมการขนส่งทางอากาศ กระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2552 แต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบินของผู้โดยสารออกจากสนามบิน ค่าธรรมเนียมในการขึ้นลงของอากาศยาน และค่าธรรมเนียมที่เก็บอากาศยาน ณ สนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานตามมาตรา 56 ของพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 นั้น นับแต่วันที่ 3 กันยายน 2551 เป็นต้นมา เมื่อพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 มีผลใช้บังคับ การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ จึงได้เปลี่ยนแปลงไป โดยมีแนวคิดว่าการเรียกเก็บเงินจากผู้โดยสารหรือผู้มาใช้บริการไม่ควรที่จะเรียกว่า "ค่าธรรมเนียม" เนื่องจากมิใช่ภาษีที่รัฐเรียกเก็บจากประชาชน แต่เป็นการเรียกเก็บจากการให้บริการ โดยมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ได้กำหนดไว้ว่า "เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะ จะเรียกเก็บเงินเพื่อการใช้สนามบินอนุญาตที่ให้บริการแก่สาธารณะไม่ได้ เว้นแต่ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดดังต่อไปนี้

- (1) ค่าบริการผู้โดยสารขาออกตามหมวด 6 ทวิ
- (2) ค่าบริการในการขึ้นลงของอากาศยาน
- (3) ค่าบริการที่เก็บอากาศยาน
- (4) ค่าบริการในลานจอดอากาศยาน
- (5) ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ค่าบริการ (2) และ (3) ให้เรียกเก็บได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นใดตาม (4) และ (5) ให้เป็นไปตามเงื่อนไขและอัตราตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการบินพลเรือนอนุมัติ ทั้งนี้ ในการอนุมัติของคณะกรรมการการบินพลเรือนให้คำนึงถึงความเป็นธรรมของผู้บริโภคและความสามารถในการแข่งขันของสนามบินนั้น

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่ที่ขึ้นลงชั่วคราวอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะด้วย"

ทั้งนี้ ค่าบริการผู้โดยสารขาออกตามหมวด 6 ทวิ ตามมาตรา 56 (1) ดังกล่าว พระราชบัญญัติการเดินอากาศกำหนดให้ใช้จ่ายได้เฉพาะตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 60/39 เท่านั้น โดยต้องเป็นการใช้จ่ายเพื่อการดังต่อไปนี้

- (1) การซ่อมแซม ปรับปรุง หรือขยายสนามบิน
- (2) การจัดหา ปรับปรุง หรือดำเนินการสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบินให้แก่ผู้โดยสาร
- (3) การปรับปรุงความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัยของสนามบิน
- (4) การก่อสร้างหรือการติดตั้งอุปกรณ์เพื่อลดผลกระทบทางเสียงที่เกิดขึ้นจากการใช้สนามบิน
- (5) การรักษาสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษที่เกิดจากการใช้สนามบิน
- (6) การอื่นที่เกี่ยวข้องกับสนามบิน ที่รัฐมนตรีอนุมัติ

ซึ่งรายได้ส่วนนี้ต้องนำเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนของกรมการขนส่งทางอากาศ และการใช้จ่ายเงินจากบัญชีเงินทุนหมุนเวียนดังกล่าวก็ต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการใช้จ่ายเงินตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง ตามมาตรา 60/44 ทั้งนี้ ระเบียบกระทรวงคมนาคมว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนกรมการขนส่งทางอากาศ พ.ศ. 2552 ข้อ 6 ระบุว่า "เงินทุนหมุนเวียนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เกี่ยวกับความปลอดภัยและการบำรุงรักษาสนามบิน การจัดหาและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในสนามบินสำหรับผู้โดยสาร ตลอดจนการรักษาสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษที่เกิดจากการใช้สนามบิน" ดังนั้น การนำเงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกตามมาตรา 56(1) ไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกจากที่กำหนดไว้ ย่อมไม่อาจกระทำได้ ส่วนค่าบริการ ค่าภาระ หรือเงินตอบแทนอื่นที่ไม่ใช่เงินค่าบริการผู้โดยสารขาออกตามมาตรา 56 (1) ซึ่งกฎหมายไม่ได้กำหนดให้ต้องนำเข้าบัญชีเงินทุนหมุนเวียนกรมการขนส่งทางอากาศ นั้น กรมการขนส่งทางอากาศจะต้องนำส่งกระทรวงการคลังเพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดินต่อไป รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2.

กระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นพ้องตามที่กรมการขนส่งทางบกและกรมการขนส่งทางอากาศเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโสภณ ชำรัมย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักกฎหมาย

โทร. 0-2281-3263

โทรสาร 0-2280-6116